PARLAMENT EUROPEJSKI

2004 *2009*

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

WERSJA TYMCZASOWA
2006/0063(CNS)

24.10.2006

*

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej porozumienia między Wspólnotą Europejską a Republiką Islandii i Królestwem Norwegii w sprawie warunków uczestnictwa tych państw w Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (COM(2006)0178 – C6-XXXX – 2006/0063(CNS))

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawca: Jean-Marie Cavada

(Procedura uproszczona - artykuł 43 ustęp 1 Regulaminu)

Objaśnienie używanych znaków

*	Procedura konsultacji *większość oddanych głosów*
**I	Procedura współpracy (pierwsze czytanie) *większość oddanych głosów*
**II	Procedura współpracy (drugie czytanie) *większość oddanych głosów by zatwierdzić wspólne stanowisko większość głosów ogólnej liczby posłów do PE by odrzucić lub wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
***	Procedura zgody *większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, za wyjątkiem przypadków ujętych w art. 105, 107, 161 i 300 Traktatu WE oraz w art. 7 Traktatu UE*
***I	Procedura współdecyzji (pierwsze czytanie) *większość oddanych głosów*
***II	Procedura współdecyzji (drugie czytanie) *większość oddanych głosów by zatwierdzić wspólne stanowisko wymagana większość głosów ogólnej liczby posłów do PE by odrzucić lub wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
***III	Procedura współdecyzji (trzecie czytanie) *większość oddanych głosów by zatwierdzić wspólny projekt*

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej przez Komisję.)

Poprawki do tekstu legislacyjnego

W poprawkach Parlamentu zmiany zaznaczone są wytłuszczonym drukiem i kursywą. Oznaczenia zwykłą kursywą są wskazówką dla służb technicznych, że proponowana jest, w celu opracowania tekstu końcowego, korekta elementów tekstu legislacyjnego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub brakujących w danej wersji językowej.) Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

SPIS TREŚCI

Strona

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO.....5

UZASADNIENIE 6

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej porozumienia między Wspólnotą Europejską a Republiką Islandii i Królestwem Norwegii w sprawie warunków uczestnictwa tych państw w Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej
(COM(2006)0178 – C6-XXXX – 2006/0063(CNS))

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

– uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (COM(2006)0178)[1],

– uwzględniając art. 62 punkt 2 litera a), art. 66 oraz art. 300 ust. 2 akapit pierwszy Traktatu WE,

– uwzględniając art. 300 ust. 3 akapit pierwszy Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-XXXX),

– uwzględniając art. 51, art. 83 ust. 7 oraz art. 43 ust. 1 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A6-0000/2006),

1. zatwierdza zawarcie umowy;

2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządom i parlamentom Państw Członkowskich oraz parlamentowi Republiki Islandii i Królestwa Norwegii.

[1] Dotychczas nieopublikowano w Dzienniku Urzędowym.

UZASADNIENIE

Celem będącego przedmiotem niniejszych konsultacji wniosku dotyczącego decyzji Rady jest podpisanie i zawarcie[1] w imieniu Wspólnoty Europejskiej porozumienia między Wspólnotą Europejską a Republiką Islandii i Królestwem Norwegii w sprawie warunków uczestnictwa tych państw w Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej.

Polityka wspólnotowa w dziedzinie zewnętrznych granic Unii[2] ma na celu wprowadzenie zintegrowanego zarządzania umożliwiającego zagwarantowanie wysokiego i jednolitego poziomu kontroli i nadzoru osób, co stanowi warunek niezbędny do stworzenia przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości[3]. Państwa członkowskie posiadają kompetencje do wdrożenia na szczeblu krajowym i za pośrednictwem władz krajowych wspólnych zasad dotyczących nadzoru granic zewnętrznych. W celu zagwarantowania jednakże lepszej współpracy operacyjnej pomiędzy służbami krajowymi utworzenie agencji wspólnotowej szybko okazało się konieczne, a o projekcie tym wspomniano już we wnioskach z posiedzenia Rady Europejskiej w Salonikach w dniach 19-20 czerwca 2003 r[4].

Europejska Agencja Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Frontex) została utworzona w 2004 r. w oparciu o art. 66 ust. 2 lit. a) oraz art. 66 traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, i osiągnęła zdolność operacyjną w dniu 3 października 2005 r. Utworzenie tej agencji jest odpowiedzią na potrzebę poprawy zintegrowanego zarządzania zewnętrznymi granicami państw członkowskich Unii Europejskiej.
Działanie agencji obejmuje państwa członkowskie UE, Szwajcarię[5] oraz państwa, które

[1] COM(2006)0178:

[2] Chodzi o politykę europejską od czasu traktatu amsterdamskiego.

[3] Od posiedzenia **Rady Europejskiej w Laeken w dniach 14-15 grudnia 2001 r.** wprowadzono pojęcie „zintegrowanego zarządzania granicami zewnętrznymi" w celu przyczyniania się do „walki z terroryzmem, sieciami nielegalnej imigracji oraz handlem ludźmi" (punkt 42). Na posiedzeniu **Rady Europejskiej w Sewilli w dniach 21-22 czerwca 2002 r.** zatwierdzono „Plan działania na rzecz zarządzania zewnętrznymi granicami państw członkowskich Unii Europejskiej", w którym określono ogół środków zarówno legislacyjnych, jak i operacyjnych. **Program haski,** wymagając kontynuowania wprowadzania „zintegrowanego zarządzania granicami zewnętrznymi" oraz wzmocnienia kontroli i nadzoru granic, stanowił kolejny etap w rozwoju europejskiej polityki dotyczącej granic zewnętrznych.

[4] Posiedzenie Rady Europejskiej w Salonikach: wnioski Prezydencji, 19-20.6.2003 r.: wnioski Prezydencji, punkt 14.

[5] W radzie administracyjej zasiada po jednym przedstawicielu każdego państwa członkowskiego oraz dwóch przedstawicieli Komisji. Patrz rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r., Dz.U. L 349 z 25.11.2004, art. 21. Wielka Brytania i Irlandia mają status obserwatorów, ale Wielka Brytania może złożyć wniosek o uczestniczenie w działalności agencji, o ile rada administracyjna wyrazi zgodę. Bułgaria i Rumunia zasiadają również w radzie administracyjnej w charakterze obserwatorów. W dniu 30 maja 2006 r. wiceprzewodniczący rady administracyjnej zaprosił Szwajcarię do udziału w charakterze obserwatora. W momencie stania się państwem stowarzyszonym z dorobkiem z Schengen Szwajcaria uzyska taki sam status, jak Norwegia i Islandia.

również wdrażają dorobek Schengen[1], a mianowicie Norwegię i Islandię.

Te dwa ostatnie państwa są całkowicie włączone w rozwój porozumień z Schengen przez porozumienie podpisane w dniu 18 maja 1999 r. pomiędzy Islandią, Norwegią i UE[2]. Stowarzyszenie takie umożliwia tym dwóm krajom uczestniczenie w pracach związanych z opracowywaniem nowych instrumentów prawnych odnoszących się do rozwijania dorobku Schengen. Agencja (Frontex) należy do takich instrumentów.
Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r. ustanawiającym agencję kraje biorące udział w rozwoju dorobku Schengen uczestniczą w jej działalności. Artykuł 21 ust. 3 tego rozporządzenia[3] przewiduje, że kraje stowarzyszone we wdrażaniu, stosowaniu i rozwijaniu dorobku Schengen uczestniczą w działaniach agencji. Wypada podkreślić, że Parlament Europejski w rezolucji z dnia 9 marca 2004 r.[4] dotyczącej wniosku w sprawie rozporządzenia Rady ustanawiającego europejską agencję zarządzania współpracą operacyjną na zewnętrznych granicach przyznał mu całkowite poparcie.

Obecne konsultacje z Parlamentem Europejskim dotyczą dwóch wniosków mających na celu stowarzyszenie Norwegii i Islandii z Frontexem, a także określenia warunków ich uczestnictwa w działaniach tej agencji. Niektóre warunki ich uczestnictwa muszą być jednak uregulowane osobnymi umowami, wspomnianymi „porozumieniami". Ta procedura wymagająca konsultacji z Parlamentem jest zgodna z postanowieniami art. 300 TWE[5] odnoszącego się do wykonywania uprawnień wspólnotowych w zakresie zawierania umów międzynarodowych.

Komisji Europejskiej, prowadzącej negocjacje z Republiką Islandii i Królestwem Norwegii, udało się uzyskać w dniu 18 maja 2005 r. projekt porozumienia. Dotyczy ono ograniczonych i mających charakter wyjątkowy praw do głosowania przedstawicieli Islandii i Norwegii; udziału finansowego Islandii i Norwegii; ochrony danych i uznania statusu prawnego Frontexu w ustawodawstwie islandzkim i norweskim.

Sprawozdawca wyraża zadowolenie z zawarcia tego porozumienia, umożliwiającego wspomnianym dwóm krajom przyczynianie się do zapewnienia zwiększonej koordynacji

---

[1] Dorobek z Schengen stosuje się obecnie do trzynastu państw członkowskich Unii Europejskiej: Francji, Niemiec, Belgii, Luksemburga i Holandii jako państw założycielskich; następnie w latach 90-tych Włochy podpisały porozumienia w dniu 27 listopada 1990 r., Hiszpania i Portugalia w dniu 25 czerwca 1991 r., Grecja w dniu 6 listopada 1992 r., Austria w dniu 28 kwietnia 1995 r., i wreszcie Dania, Finlandia i Szwecja w dniu 19 grudnia 1996 r. (Stanowisko Wielkiej Brytanii i Irlandii jest inne: zgodnie z protokołem dołączonym do traktatu amsterdamskiego Irlandii i Wielkiej Brytanii może dotyczyć całość lub część postanowień *acquis* z Schengen po jednomyślnym głosowaniu w Radzie trzynastu państw-stron porozumień oraz przedstawiciela rządu zainteresowanego kraju). Całość dorobku z Schengen jest wiążąca dla państw, które stały się członkami Unii Europejskiej po 1 maja 2004 r., ale niektóre postanowienia wejdą w życie dopiero po zniesieniu kontroli na granicach. Obecna sytuacja ulegnie zmianie w chwili wprowadzenia SIS II, stanowiącego podstawę prawną rozszerzenia aktualnego systemu SIS na nowe państwa członkowskie.

[2] Dz.U. L 176 z 10.7.1999

[3] Rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r., Dz.U. L 349 z 25.11.2004

[4] Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego dotycząca wniosku w sprawie rozporządzenia Rady ustanawiającego europejską agencję zarządzania współpracą operacyjną na zewnętrznych granicach (COM(2003)0687 C5-0613/2003 2003/0273(CNS)) Dz. U. C 102 E z 28.4.2004, str. 35-480 oraz patrz sprawozdanie von BOETTICHER (A5–0093/2004) dotyczące wniosku w sprawie rozporządzenia Rady ustanawiającego europejską agencję zarządzania współpracą operacyjną na zewnętrznych granicach (COM(2003)0687 – C5-0613/2003 – 2003/0273(CNS)).

[5] Artykuł 300 ustęp 3 pierwszy akapit.

pomiędzy właściwymi służbami administracji państw uczestniczących w ramach kontroli i nadzoru granic zewnętrznych. Sprawozdawca pragnie, aby państwa członkowskie uczyniły wszystko dla jak najszybszego przeprowadzenia procedur ratyfikacji niezbędnych do stowarzyszenia Republiki Islandii i Królestwa Norwegii w obrębie agencji Frontex.